

МАКЕДОНСКАТА САГА

П

реговорите околу формирањето на новата македонска Влада меѓу актуелните победници на парламентарните избори 2006 година, ВМРО-ДПМНЕ и албанскиот политички фактор се кристализираат.

Најверојатно костурот на идната Влада ќе го сочинуваат министрите на ВМРО-ДПМНЕ и на ДПА, која профитира од разговорите, иако до последен момент можни се ненадејни политички пресврти.

Имено, сомневањето дека ДУИ ќе им се приклучи во власта останува да виси во воздух. Но, поради лакомоста, зголемените партиски апетити и, пред сè, лидерската нетрперливост на Али Ахмети да седи во власта заедно со Арбен Џафери,

односно осоколениот Мендух Тачи, ДУИ ја пропушта шансата. Сепак, на македонската политичка сцена сè е можно, дури и двата албански фактора да ги подвитаат опашките и да си подадат рака, при што формулата од два плус два и две вицепремиерски места може да се оствари.

Но, тогаш постои друга опција, наместо ВМРО-ДПМНЕ да ужива во Пировата победа, таа постојано ќе стрепи, ќе се соочува со опасноста од факторот (нестабилна влада), која во секој момент може да падне, бидејќи помалите коалициони партнери ќе бидат подложни на премислувања, поткуп или нов парламентарен пазар.

Значи, суштината на работите повторно се сведува на законската рамка, секој премиер ќе биде сигурен во својата фотелја онолку колку што може да ја дисциплинира гласачката машинерија во Собранието, односно судбината на Никола Груевски ќе биде кроена во зависност од број 61.

На тој начин, по втор, односно по трет пат од воведувањето на парламентарната демократија, се соочуваме со класичниот пример на можен пуч во редовите на власта. Така, на пример, прв настрада академикот Никола Кљусев, чија експертска Влада беше урната од СДСМ. Вториот обид за класичен "државен удар" меѓу парламентарното мнозинство не успеа, бидејќи поранешниот премиер Љубчо Георгиевски го купи собранискиот кворум, од минимум 61 пратеник. Згора на тоа покажа дека нашата демократија е кривка и се наоѓа во криза, бидејќи ниту една лева или десна опција не успеа да ги реализира ветувањата, односно го излажа гласачкото тело. Затоа на парламентарните избори електоратот ги казни двата македонски блока. Меѓутоа, остави огромен маневарски простор за политичка манипулација. Оттаму сè е можно, дури по извесно време ВМРО-ДПМНЕ да се најде во опозиција, наместо на власт. Затоа, регрутирањето на парламентарното мнозинство претставува најголема опасност за партијата, но и за државата која се наоѓа на голем испит. Да се остане на Балканот или да се фати Европа за узда?

Во овие услови се бара интересот за коалицирање и за формирање нова Влада. Нејзиното опстојување, пред сè, ќе зависи од политичката волја за соработка и за комуникација меѓу партнерите во власта. Истовремено резултатите ќе бидат обусловени од успешноста во справувањето со корупцијата, организираниот криминал и зголемувањето на инвестициите во земјава. Но, овие деградирачки фактори за развој на Република Македонија ќе зависат и од меѓународниот фактор, кој веќе почна директно да се меша во внатрешните односи во создавањето владејачка коалиција. Што тоа значи? Ако притисокот на меѓународната заедница врз било која владејачка гарнитура досега беше дискретно прикриван, од сега тој е нападен и арогантен. Тоа значи дека сегашната политичка конјunktura ќе мора да внимава на геостратешките интереси на меѓународната заедница, која сè повеќе се замара од нас самите, но уште повеќе заглавува од погрешните потези, иницирајќи вештачки судири или кризи за да може постојано да ги влече конците во Македонија и пошироко во регионот.

Затоа треба многу разумно, трпеливо и мудро да се преговара со меѓународните фактори, кои играат валкано и без пардон.

Во овој момент, исто така, ќе треба да се внимава и на ДУИ, која одеднаш се најде во небрано, иако математички е морален победник кај Албанците.

Но, математиката е едно, а можната парламентарна соработка со победникот за интересите на државата претставува друго. Затоа, ако ДУИ остане надвор од власта, тогаш оваа партија ќе мора да се сврти кон парламентарното опозиционо дејствување. Меѓутоа, доколку се одлучи на радикални мерки, тогаш најголема одговорност ќе сноси не само партијата или власта, туку и меѓународната заедница, која на недемократски начин ја создаде и дозволи таа да ги диктира сите процеси во земјава. Оттаму каде и да се сврти ВМРО-ДПМНЕ, односно Никола Груевски, тој се наоѓа во положба на "Горѓи од сите страни сардисан".

Од основачот Горѓија - Џорџ Атанасоски